

στραφείσκες, πολλά μέρη τῆς γῆς ἀνεῳχθέντα, καὶ πλεύστους ὅσους βράχους κατέπιεσόντας.

Εἰς τὸν Δῆμον Μεσογητῶν.

Ἡ Κύρη Χαβδά. α συγκειμένη ἐκ 230 οίκων καὶ 990 κατοίκων κατεστράφη, ἐκτὸς δύλιγων οίκων. Ἐφονεύθη 1.

Πλησίον τῆς κώμης ταύτης παρετήρησα ἀνεμόμυλον διτοις ἔρροφηθή ἐντὸς τῆς γῆς μέχρι τοῦ ἄξωνος τῶν ἀντενῶν, ἔμεινε δὲ ἀλλαζῆς ὃ ἐν αὐτῷ μυλωνᾶς ἐντὸς τοῦ ἀπορρόφηθέντος μύλου, ὅθεν διὰ σχισίμων τὸν διέσωσαν.

Ἡ κύρη Τυπαλδάτα, ἔχουσα 30 οίκιας καὶ 150 κατοίκους, ἡ ἑτέρα Καταγέλατα ἔχουσα 35 οίκιας καὶ 160 κατοίκους, ἡ ἑτέρα Μαι τουκάτα ἔχουσα 30 οίκιας καὶ 150 κατοίκους κατεστράφησαν κατὰ τὸ ἥμιτον.

Ἡ κύρη Δαλλαπορτάτα ἔχουσα περὶ τὰ 20 οίκιας καὶ 180 κατοίκους ἀνετράπη ἐν θεμελίων. Ἐν ταύτῃ ἐφονεύθησαν 5.

Ἡ ἑτέρα Κυμιαράτα συγκειμένη ἐξ 140 οίκων καὶ 940 κατοίκων κατέπεσεν ἀπασα. Ἐφονεύθησαν 6.

Ἡ ἑτέρα Μοροπολάτα, ἡ καὶ πρωτεύουσα τοῦ Δήμου καὶ ἔχουσα 140 οίκιας καὶ 850 ἄτομα, κατεστράφη κατὰ τὰ δύω τρίτα. Εἰς ταύτην ἐφονεύθησαν 3.

Ἡ ἑτέρα ὀνόματι Παρισίτα, ἔχουσα 20 οίκιας καὶ 70 κατοίκους ἔχημαθη κατὰ τὰ δύω τρίτα.

Αἱ ἔτεραι ὑπὸ τὸ ὄνομα Λουκεράτα ἔχουσα 30 οίκιας καὶ 240 κατοίκους καὶ Κονβαλάτα ἔχουσα 160 οίκιας καὶ 550 κατοίκους κατεστράφησαν ἐν θεμελίων. Ἐφονεύθησαν εἰς τὴν δευτέραν 19.

Ἡ θεά ἀπάκτων τούτων τῶν κωμῶν εἶναι σπαραξίαρδιος. Ἐκ τῶν κατοίκων, τινὲς μὲν διαιτῶνται ὑπὸ τῷ δένδρῳ, ὅπου τοιαῦτα ὑπάρχουσι (διότι ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς τῶν μερῶν ἐκείνων εἶναι κατάξηρος) καὶ ἄλλοι ὑπὸ στέγας ἐκ χόρτων διοικούσι τοιαῦτας νὰ κατασκευάσωσιν. Οἱ λοιποὶ δὲ, καὶ οὗτοι εἶναι οἱ πλεῖστοι, ζῶσι ἐν ὑπαίθρῳ. Ὡς ἐν ὑπαίθρῳ ποιοῦσιν οἱ Ἱερεῖς τὰς τελετὰς, ἐπειδὴ οἱ μεγαλοπρεπεῖς Ἐκκλησίαι τῶν μητηρίσιων Κωμῶν κατεστράφησαν παντελῶς.

Ἄλλη εἶναι ἐν περιλήψει ἡ κατάστασις τῶν μερῶν δια πρόθετα ἰδίους δρθαλμοὺς νὰ παρατηρήσω. Δὲν θέλω νὰ ἀναφέρω περὶ τῶν ἄλλων μερῶν τῆς Νήσου, καθ' ὃν δὲν θέλω νὰ βασισθῇ εἰς πληροφορίας τρίτων.

Οἱ Νομάρχης πέμπει εἰς Ἀθήνας σήμερον γενικὴν ἐκθεσιν ἐκ τῶν διαβιβαθεισῶν εἰς αὐτὸν πληροφοριῶν. Διαβιβάζονται προσέτι παρὰ τε τοῦ Νομάρχου καὶ Εἰσαγγελέως σημειώσεις περὶ τῶν σταλεῖσθαι ἐνταῦθα ἐκ Κερκύρας καὶ ἀλλαχθεῖν βοηθεῖσιν.

Τὰ παρὰ τοῦ Νομάρχου Ἀχαΐας καὶ Ἡλιδος ἀγροτέντα τρόφιμα, καθὼς καὶ τὰ τρόφιμα καὶ τὴν ξυλεκὴν τὴν ὅποιαν ἡγέρατα διαβαίνων ἐκ Πατρῶν διένειρα ὅπου ἡτο μεγαλητέρα ἡ ἀνάγκη. Ἀπασαι ὅμως αἱ βοηθεῖαι αὐταὶ δὲν ἔχουν εἴρηται (ἀν ἀρμόδηρη ἡ ἐκφράσις) σταγῶν ὅδατος ἐν μέσω καιομένης καρμίνου.

Ἡ ήσυχα καὶ ἡ δημοσία τάξις πανταχοῦ τῆς Νήσου διετηρούθη καὶ διατηρεῖται. Οὐδὲμίᾳ, οὔτε ἡ ἐκκύστη ἀχρι τούδε παρετηρήθη παρεκτροπή ἐκ τῶν πολλῶν δαιμῶν ἀλλαχοῦ εἰς ὅμοιας περιστάσεις συνέβησαν.

Τοῦτο ὅμως δὲν πρέπει νὰ μᾶς ἔχῃ ὀμερίμνους περὶ τοῦ μέλλοντος. Οἱ ἀνθρώποι διατελοῦν ἀκόμη ὑπὸ τὴν ἔκπληξιν ἐκείνην τοῦ τρόμου, ἢτις δὲν ἀφίνει νὰ γίνωσιν ἐπαυσιτητὰ τὰ καθέκαστα τῆς ὁδύντος. "Ο, νι μᾶλλον ταν τὸς ἄλλου φρούριοι εἶναι μῆτρας πραγματικὴ ἡ ὑποτιθεμένη μεροληπτικὴ διαγομῆ τῆς περιθύλων διεγέρη εἰς τινὰς Δῆμους ἡ Κώμας τὴν ἰδέαν, ὅτι αὐτοὶ μὲν ἔγκαταλιμπάνονται, ἐνῷ ἄλλοι περιθάλπονται.

Ἔκουσα περιφέρμενος τὰς ἔξοχὰς ἐκφράζομένα λύπης παράπονα (τὰ ὄπια ἐπροσπάθησα νὰ διατελεστῶ) δχι τόσον ὅτι δὲν ἐδόθησαν ἄχρι τούδε ἵκαναι βοηθεῖαι, ἀλλ' ὅτι φοροῦνται ὅτι τὰ κατόπιν βοηθήματα θὲ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς κατὰ τὰς πόλεις περὶ τὰς Ἀρχὰς διαμένοντας προνομιούχους.

Ἐπὶ τούτων πρέπει νὰ ἐπιστήσῃ ἡ Κυβερνήσις λίαν σοβαρῶς τὴν προσοχὴν τῶν τοπικῶν τῆς Νήσου ἀργῶν δὲν θέλει δὲ λείψω ἔως οἵ διεκμένω ἐνταῦθα νὰ φροντίσωσι τὸ ἐπί ἐμέ.

Ἐπειρόν τι ἐπὶ τοῦ ὅποιου μᾶλλον ἐξ ἵσου, ὡς ἐπὶ τῆς διατηρήσεως τῆς τάξεως ὄφειλει νὰ προσέξῃ καὶ Κυβερνήσις καὶ Βουλὴ εἶναι, τὸ νὰ προληφθῇ ἡ μετανοτεύσις, ἢ τις εἰς ἦν θέσιν διατελοῦσι πολλὰ τῆς Νήσου μέρη, καὶ ὡς ἐκ τοῦ κοσμοπολιτικοῦ χαρακτήρος τῶν κατοίκων δύναται ἡ ἀκολουθήσῃ εἰς ἀναλογίαν οὐχὶ ἀδιάφορον. Τὸ κακὸν τούτο θέλει κατ' ἔμπιν γνώμην σταματῆση, ἡ τουλαχίστον ἐπὶ πολὺ ἀλαττωθῆ, ἀν εἰς τοὺς αστερίους προσφερθῆ οἰδηπότε στέγη, ὅπως ἡ πόλη τοῦ αἰγαίου μεροῦ τῆς Κυβερνήσιως βοηθεῖας (σίτος, ἀλεύρος, κρότος, ὑπάρχουσιν εἰς τοῦτο πολὺ ἐπὶ τοῦ παρόντος) καὶ νὰ ἱηφθῇ ἀποκλειστικῶς φροντίς περὶ ἀποστολῆς διστροφῆς τὸν λοιπὸν ἀποκλειστικῶς ξυλικῆς καὶ κεράμων πρὸς κατασκευὴν παραπηγμάτων ὑπὲρ τῶν ἀστέγων ἡ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν τῶν βεβλαμμένων καὶ ὡς νῦν εὑρίσκονται μὴ κατοικησίμων οίκων.

Σήμερον ἔκίνησα μὲ τὸ ἀτμόσπλοιον, ἵνα ἐπισκεφθῶ

τὴν περιοχὴν "Ἄσσου καὶ Σάμης, ἐσκόπευα δὲ νὰ μεταβῶ καὶ εἰς Ἰθάκην, ἀλλ' ἀροῦ ἡγεμόθημεν εἰς τὴν ὑπερστατικήν, ὁ πλοίαρχος ἔνεκα τοῦ κακοῦ καιροῦ ἐγένητος νὰ ἐπανέλθωμεν, καὶ οὕτως ἐπανεκάμψαμεν εἰς Ἀργοστάλιον.

"Ἐξ Ἰθάκης καὶ Λευκάδος δὲν ἔχω εἰδῆσεις, καίτην ἀπὸ τῆς πρότης ἡμέρας τῆς ἐνταῦθα ἀφίξεως μου ἐμήνυσε ἐκεῖ ἀν ἔχωσιν ἀνύγειν τινὰ νὰ μὲ πληροφορήσωσι δι' ἐκτάκτου ἀποστολῆς πλοιαρίου. Ἡ σιγὴ τῶν ἀποδεκτῶν ὅτι γρείαν ἀμέσου τούλαχιστον βοηθείας δὲν ἔχουσι, καὶ ὅτι προσμένουσι νὰ γρψώσι διὰ τοῦ τακτικοῦ. Απασαι ἄλλως τε αἱ ἄρχαι τούδε πληροφορίαι συμφωνοῦσιν ὅτι ζημίαι ἐκεῖ δὲν συνέβησαν εἰμὴ ἀσήμαντοι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ.

· · · Γ. Τηγανούς.

Ζ. Γ. Τηγανούς.

"Οταν εἰχον ἐκθέσει τὴν ἀνὴρ χειραρχας ἐπέστρεψεν ὁ Ἰατρὸς τῆς φρουρᾶς Κ. Λεωνίδας Ἀννινος, πρὸς τὸν ὄποιον παρήγγειλας νὰ περέλθῃ τοὺς Δήμους Φαλακρῶν, Δηλινιτῶν καὶ Οηγέας ἵνα μοὶ δώσῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῶν ὄποιων εἰς τὰς Κώμας ἐκείνας συνέβησαν. Μοὶ

Ἐις τὸν Δῆμον Φαλακρῶν

"Ἐν τῷ Κώμη Φαλακράδων πρωτεύουση τοῦ Δήμου, συγκειμένη ἐξ 400 περίπου οίκων καὶ 2000 ἀτόμων, 25 οίκια κατεστράφησαν καὶ 40 εἰσὶν ἀτομόρρόποι.

Αἱ κώμαι Ραζάτα καὶ Προκοπάτα, μὲν ἔχουσα 60 οίκιας, ἡ δὲ 20 ἐβλάβησαν ἀνεπιστήθισαν.

Ἐις τὸν Δῆμον Δηλογιτῶν.

"Εἰς τὴν Κώμην Δειλινάτα συγκειμένη ἐξ 700 οίκων καὶ 3750 κατοίκων, κατεστράφησαν ἐκ θεμελίων 15 οίκια καὶ 60 εἰσὶν ἀτομόρρόποι.

Ἐις τὴν Κώμην Δανγάτα συγκειμένην ἐξ 150 οίκων καὶ 700 κατοίκων διετρήσθησαν μόνον 15 οίκια. Εἰς τὸ χωρίον τοῦτο κείμενον ὑπὸ τοὺς πρόποδας τοῦ ὄρους "Αγγία Δυνατή" φύνεται σχίσμα τε ἐξ οὗ, ὡς δημηρή πουμάντις τις, ἀμά μετὰ τὸν πρῶτον σεισμὸν ἀνηλθεν εἶδος φλογὸς, ἢτις κατέκαυσεν ἐν παραχείμενον δευτέριδιον.

Εἰς τὴν Κώμην Φάρσα συγκειμένην ἐξ 80 οίκων καὶ 400 κατοίκων δέκα οίκια ἐπαθοῦσαν.

Ἐν τῷ Κώμη Κουρουκάτα συγκειμένη ἐξ 65 οίκων καὶ 400 κατοίκων κατεστράφη καθ' ὀλοκληρίαν. Ἐφονεύθη 1

Εις τὸν Δῆμον Θηρέας.

"Η Κώμη Κορτογούρατα ἔχουσα 125 οίκιας καὶ 850 ἀτόμα κατεστράφη εκ θεμελίων. Ἐφονεύθησαν 3.

Εἰς τὸ χωρίον Ρίζα ἔχον 70 οίκιας καὶ 350 κατοίκους ἔμειναν ημιεβλαμμένα 10 οίκια κατεδαφισθεῖσῶν τῶν λοιπῶν. Ἐφονεύθησαν 2.

Εἰς τὴν Κώμην Καρδακάτα συγκειμένη ἐξ 120 οίκων καὶ 600 κατοίκων διετρήσθησαν μόνον 20 ἔως 30 οίκια. Ἐφονεύθη 1.

Εἰς τὴν Κώμην Αθέρα ἔχουσαν 60 οίκιας καὶ 300 κατοίκους διετρήσθησαν 10 ἔως 12 οίκια.

Εἰς τὸ χωρίον Ἀγκώνα, διαιρούμενον εἰς "Ανω καὶ Κάτω" Ἀγκώνα ἔχον 200 οίκιας καὶ πληθυσμὸν 1000 κατοίκων διετρήσθησαν μόνον 30 ἔως 40 οίκια. Ἐφονεύθησαν 9.

Εἰς τὴν Κώμην Πατρικάτα ἔχουσαν 90 οίκιας κατέπεσαν περὶ τὰς 80.

Εἰς τὸ χωρίον Νύφη ἔχον 40 οίκιας καὶ 200 ψυχῆς διετρήσθησαν μόλις δέκα οίκια.

μιλίουνταν ἀπὸ τὰ κλεῖσματα τῶν ὑποστητικῶν καὶ
ἀγκαλιάζοντας ἔνα δέδρον διὰ νὰ σταθῷ μὲ ἐκτυ-
πουσαν αἱ πέτραι στὰ πλεύρα τοῦ διόπου ἐσαλεύουνταν δυ-
νατὰ ὥστε διοῦ ὡς ημπρόστα χρυσαλ, καὶ ἀσπεκ-
ναντας τὴν κεφαλήν μου νὰ ἴδω τὰ σπήταια τοῦ Θείου
μου κυρίου Δανιήλου Ἀβραΐου μετὰ ἄλλα τῶν γει-
τῶν του, ὅλα τὰ εἰδὸς γηρεμνησμένα, ἀκοίνωντας
φω αἰς θλιβεραῖς καὶ θρῆνοις τῶν ἀθρώπων δοιούθεν θῆν.
Ἔταν τὰ χωρεῖα, βλέπωντας εἰς τοὺς τόπους ἐκείνους
ῶσαν σύνεψα ἀπὸ κορυνικτὸν τῶν ἐγκρεμνησμένων σπη-
τίων. Καὶ κατὰ πῶς ἡμπόρεσσα τότε ἀνέβηκα εἰς το
μετόχιον τῶν Στροφίδων, τὸ διπέτεν ἐκρατούσαρμεν ἀν-
τέρα πακτουμένον μὲ τὸν γέροντα πνευματικὸν Ιωά-
σαρ Αγριπιδάκην λεγόμενον τῆς κυρίας τῆς Θεοτόκου
Γοργοπάκος, ὃν ὡνυμία κοντὰ εἰς τὸ σπήται μου,
καὶ γῆρα τὴν ἐκκλησίαν ἐλην ῥάγιτεύενην καὶ πλακούς
ἀθρώπους ἐκεῖθού διδράζουσιν ἀπὸ τὰ χωρεῖα εἰ-
τὴν ἐκκλησίαν αὐτὴν, "καὶ ἔξεπλκαώντας τὸν γέροντα
τοῦτον πνευματικὸν διοῦ ἦτον πλακωτένος ἔχωντας
κεργήν του ἀπάνω εἰς τὸ παραβύζι τοῦ νεκρού
του καὶ ἀπάνω εἰς τὸν λακυόν του ἦτον τὸ σύνθρι
τοῦ παραθρίου πέτρινον, τὸ διπέτον τὸ ἐκράτειει υπο-
μάκη πέτρα, καὶ δὲν τὸ ἄφινε νὰ καθίσῃ εἰς τὸν τα-
μόν του, καὶ ἐγλύτωσε τὴν ζωὴν του

Καὶ πάνωντας ὁ σεισμὸς ὀλίγον ἀφότης ἐσκοτεῖ
δασεῖ, ἀνεβησα εἰς τὸ σπήτι μου τὸ ἀνώφων καὶ τὸ
ηὗρα γκρεμητημένον μὲ ζημιὰν πολλὴν, καὶ ἔγλυτοσε
τὰ βιθίλα μου ὅλα μὲ δῆ, τι ἄλλο ἐδύνθηκε. Καὶ πά-
λιν σεισμὸς φοβερώτατος ἔγινε ὅπου λαὸς ἐσυμμαχώ-
χθη πολὺς τριγύρου στὴν ἐκκλησίαν τῆς ἑνορίας ἐκεί-
νης, ἀνδρες τε καὶ γυναικες μὲ τὰ παιδιά τους κλαί-
οντες καὶ δεσμενοὶ μετὰ δακρύων, ὅλοι ἐπαρκαλοῦ-
σαν τὸ ἔλεος τῆς εὐσπλαγχνίας τοῦ Θεοῦ νὰ μὴ βυθι-
σθοῦμεν καὶ καταποντισθῶμεν μὲ τὸν πικρότατον θά-
νατον τῆς φοβερῆς ὥρας ἀνείνης τῆς δργῆς του. Καὶ
μὴν ἡμιπορόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν νὰ σταθοῦμεν, ἐ-
μείναμεν ἔξω τὴν νύκτα ἀκείνην ἀποκάτω εἰς δένδρα
καὶ απὸ τὴν πολλὴν πύχραν καὶ τρομάραν μας ἐτρέ-
μαμεν ὅλοι φοβούμενοι, καὶ ἀνψήκμεν φωτιὰν εἰς τὰ
χωράφια καὶ μᾶς ἐζέστανε ὀλίγον τὴν οὐτα ὅλην ἐ-
κσίνην.

Συγκεκίμυνωντας ὁ σεισμός, καὶ οὐδέφοντης ἐξημέρωσε τότε πολὺν ἔθρετον δυνατὰ μὲν βρονταῖς, θύετραπαις, μὲν χαλάντι, καὶ μὲν δυνατωτάτους ἀνθεμούς καὶ σεισμούς μαυροσυνεψησμένος καὶ ἀνταεθέμένος ὁ οὐρανὸς διοῦ τότε καὶ τότε εἰλέγχεται διτοι ἄλλος τὸ τέλος τοῦ κάτιου, καὶ ἀκριτερούσαμεν θάνατον καὶ καταποντισμὸν, βλέποντες τὴν πλημμυράν τοῦ τόσου νεροῦ. Τότε θρήνος ἐγίνετον πεισσός· φορος, καὶ δάκρυσθε ἐχύουσαν θλιβερώτερα καὶ ἀπαρηγόρτα ζητόντες συγχώρησιν ἀπ' τὸν Θεόν. Καὶ φανερὰ ἐξουμολογόντες δῆλαις ταῖς ἀμαρτίαις μας, καὶ τὰ ὅσα ἐπράξαμεν κακὰ ἀπὸ νεοτητός μας, καὶ ἐρταίσαμεν ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, τοῦ ἐπαρακλούσαμεν διὰ τῆς αὐτοῦ εὐσπλαγχνίας τὴν ἀφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν μας, καὶ πέριναντας συγχώρησιν ὁ ἔνας τοῦ ἄλλου, ἐμεταλλίζαμεν τὰ θειὰ μυστήρια μὲν συντριβάντι καρδίτας καὶ μετανόσιν. Καὶ ἐτέζι μὲν φόβον καὶ τρόμον ἐπεισάσαμεν τὴν γῆμέραν ἐκείνην καὶ τὴν νύκταν, ὡς νεκροὶ εἰς τὴν ὅψιν καὶ μισαπεθεμένοι. Καὶ ἐπιμερώνωντας τὴν τρίτην γῆμέραν ἐπαυσεν δικτακλυσμὸς ἐκείνος, καὶ ἐγίνετον μόνον ὁ σεισμός διαφορετικός, ἥγουν, πότε μικρός, πότε μεγάλος, πάτε ἐκράτεις πολὺ, πάτε ὀλίγον.

Καὶ τοιούτης λογῆς ἡμαστεν τότε ὅπου δὲν μᾶς ἔ-
μελλε πλέον διὰ τὰ πράγματά μας, ἀμὴν δὸς φύνομε-
θα ὅλοι ἀνταχει ἐκείνοις εἰπενεύοντες καὶ δεσμενοί
τοῦ Θεοῦ, ψάλλοντες μὲν εὐλάβειαν τοῦ Εὐχολογίου τὸν
κανόνα, τὸν «ώς φοβερά ἡ ὄργη σοι», μὲν ταῖς εὐχαῖς
τοῦ αὐτοῦ Εὐχολογίου. Καὶ μισεύοντες ἀπὸ τὸν Ἐλεῖνον
ἀνεβήκαμεν τα Μηροπουλάτα, καὶ ἀπεργασμεν ἔκει-
θεν τὴν Βαλτικήν, Κορονούδη, Σιάλδαν, καὶ ἐγνωστάμεν
ἀπὸ τὰ Σολομάτα, συγνοκκυνωντας σεισμούς. Καὶ
φθάνοντος εἰς τὸν κάμπον στὰ Σολομάτα ἔτινεν ἔνας
δεινοτάτος σεισμὸς τόσος; ὅπου δὲνοι ἐπέσχαμεν χρ-
ματί, καὶ γνωτισμένοι ἔμπροσθεν στὴν ἑκατησίαν, ὅ-
που ἤμαστεν τότε τοῦ Ἀγίου Ἀθηναγίου ἐπαρσα-
λούσαμεν μὲν εὐχοτέσσετοῦ Εὐχολογίου. Εἰς τὸν δρόμον το-
ποῦντος ευρυθόκη ἐπαρκένησα τὸν λχον εἰς μειά εἰαν
κάρυντας τους μήκη κοντόλογην ὅμιλίαν ἀπάνω εἰς τὸ
ρέπον του λοκερολιον τοῦ Δευτερονομίου λθ' στίχου,
τὸν αἱδετες θεεστη τηροι εἰαι, καὶ οὐκ ἔστι Θεὸς ποτὲ
δέκου, διποτεγάνη και ζην πνησω, πατάζω, κάγω
νισσωμι, και οὐκ ἔστι δεξιγιλεῖται ἐκ τῶν γειεω
μρο. Καὶ ἀράντης ἡ τελείωσις ἐκπίπεν ἀπερόστητα
Σολομάτα ανεβήκαμεν στὸν παντοτε τὰ μέρη τοῦ
Αραιλείου, καὶ ἐκεὶ ἀπάνω ταλαιπωμέν σεισμού, ω-
σάν και κάτω φοβερὸς δρόμος ευρηκαμεν και κάποιους
τόπους ρήγισμένους και βρθουλούς, δρόμου τοὺς ἀστοῦς εν-
δεσισμός, τοὺς δρόμους τόπους κτυπόντας μὲ τὰ πο-
δάρα μας ἀκουφαγηρυκούνταν ώσαν σπηλιαῖς, και σιμά
εις τὸ μοναστήριον τῆς Πηγῆς εἰς τὸ δρόμον ἐστάθηκα
νγούμενος ἐγώ τὸ ίδιον εἶδα εἰς μερικοὺς τόπους.

Καὶ περνόντας τὸ βουνὸν ἐτοῦτο, ηὔραμεν καὶ δέγδρον ἐλάτινα ξερίζωμένα ἀπὸ τῶν σεισμῶν, καὶ φρί-

νοντες εἰς τὸ Πυργὸν ἡμέραμεν καὶ ἔκει τὴν αὐτὴν ἡδίαν συμφορὰν· καὶ ἔκειθεν ἀνεζήκαμεν τὴν ράχιν ἀπάνω τοῦ βουνοῦ τοῦ λεγομένου τοῦ Ἀγίου Ἐλευθερίου, ὅποι εἶναι τὸ Ἑρκυμοκλῆσι τὸ δόποιον ἦτον ἀβλαχτον καὶ γεσὸν δῶς ἦτον κτισμένον παλαιόθεν. Καὶ ἔκειθεν ἐκατεβήκαμεν εἰς τὰ Μελᾶ στὴν νέαν 'Ιερουσαλὴμ ὅπ' οὖντι μοναστήριον παρθένων γυναικῶν, τὸ δόποιον μοναστήριον τὸ ἔστισεν ὃς εἶναι τοιγύροθεν μέσχι μὲ τὴν παλαιὰν ἐκκλησίαν ὅ 'Αγιος Γεράσιμος. Νοταρᾶς δὲ νέος ἀσκητὴς ὁποῦ ἦτον ἀπὸ τὰ Τρικλατα τοῦ Αημητρίου καὶ τῆς Καλῆς οὐδές, ὁ δόποιος τόπος ἦτον πρώτα ἐρημοκλῆσι τῇ; κυρίας τῆς Θεοτόκου ναὸς, καὶ εὑρίσκοντας τὸν ὁ ἄγιος ἐτάπειρος ἀράντης ἥλθεν ἀπὸ τοῦ ἄγιος τόπους τῆς 'Ιερουσαλὴμ, καὶ θέθεν ἐπερδιδίζεται ἀπὸ τα μέρη τῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς Βύρωπης, ὃς εκθώς ἡ ιστορία τῆς Λαζαρίδης τοῦ δηλοποιεῖ ἔμεινεν εἰς αὐτὸν τὸν δόποιν καθόδη τὸ ἔκτισεν ποστατήριον τῶν Παρθένων δημορχούτας τῶν νέων 'Ιερουσαλὴμ. Εἰς τὸ δόποιον μοναστήριον ἀσκητικὰ ὃς επολιτεύοντο εἴς χρῆσις ἀπέσασε τὸ ἐπλατινὸν τῆς Λαζαρίδης τοῦ, κυνηγευόντα, ἐνάρετα ἄγια καὶ θυματαράξοντας τον περί θέτον ὅλη τῇ; Κεφαλὴν τοῦ, τὸ ην πνευματικὸν, σύμβολον, διδίσκαλον καὶ Βοηθὸν ψυχῆς τε καὶ σώματος καθὼς τὴν σπλερον τὸ πειρίφυμον καὶ θυματητικὸν ποστατηριόν καὶ ἀγασμένον ἀπὸ τὸν Θεόν ἄγιον Λειψίχνον του εὑρίσκεται εἰς δόλους τοὺς πιστοὺς Βοηθῶν καὶ ιαματικὸν, διὰ τῆς χάριτος καὶ ἐνεργειας τοῦ ἄγιου πνευματος δόποι κατευκά εἰς αὐτὸ δῶ; δοξεῖν δόποι τοῦ εἰς αἱ τίμιεν ἄξιον καὶ καθοδὸν κατοικητήριον τοῦ αὐτοῦ πνεύματος ἄγιου, τοῦ θυματαρυργοῦντος εἰς αὐτὸ, εἰς τὸ δύναμι τοῦ ἄγιου τούτου Γερασίμου, διότι ὁ Θεός δοξάζει, λέγει ἡ Θεία γραφὴ τοῦ δοξαζοντας αὐτὸν Λαζαρίδης καὶ μετὰ θάνατον. Τοῦτο τὸ ἄγιον Λειψίχνον τὴν σήμερον εἶναι ἀπέραντον μέσα εἰς τὴν λάρνακα δόποι τοῦ ἔφερα κεχρυσομένην ἀπὸ τὴν Βενετίαν μὲ δρδίνειν καὶ ἔχειδον τοῦ ποτὲ θέτον μου κυρίου Δανιήλου Ἀββατίου, εἰς μηνύμησυν του, ὃς φαίνεται τὸ δημορχό του γοργυμάτων εἰς αὐτὴν μὲ τὸ ἰδίκιὸν μου δομοκ. Τὸ δόποιον ἔκειθεν μοναστήριον εἶναι μὲ τὸν ἴδιον κανόνα καὶ τάξιν, καὶ μὲ ἐπίσκεψιν ἀκριβεστάτην κυνηγευημένον ἀπὸ τοῦ θεοφιλεστάτου ἐπισκόπου πρώτην Μακάριον κυρίου 'Ιαστρεμίου τοῦ Κατζαΐτου τοῦ ἐνύρετου καὶ σεβομιωτάτου γέροντος ἐκ τῆς Κεφαλληνίας οὗτον ἀπὸ τὸν τόπον περιβληπτὸς καὶ διδάσκαλος εἰς πρᾶξιν καὶ θεωρίαν ἐπούτου τοῦ μοναστηρίου, τόπος καὶ παραδίδειγμα καθεδάθμοις ἐκκλησιαστικοῦ, καὶ πιστὸς πνευματικὸς σύμβολον καθεδροδόξου χριστικοῦ. Εἰς τὸ δόποιον μοναστήριον ἔμειναμεν τὴν νύκταν ἐκείνην μὲ δέκτες καὶ φροσευχής. Καὶ ἀφότης ἐξημέρωσε ἐκινήσαμεν ἐπειδὴν καὶ ἀπεράτωμεν ἀπὸ τὸ ἀνεμοδούρῳ δόποιον εἰς τὸ δόποιον μοναστήριον εἰς τὴς Καραβέδον, καὶ ἀπὸ κάτωθεν τοῦ Κάστρου ἀλιθαμεν εἰς τὸ μοναστήρια τοῦ Ταξιάρχου 'Αγίου Ανδρέου, δόποι εἶναι Γυναικῶν καὶ αὐτὴ τῇ; ἵδιας τάσεως τῶν μοναστηρίων τοῦ ἀλιθαμεν τῇ; νέας 'Ιερουσαλὴμ. Εἰς τὰ δόποιά εὑρίσκαμεν πολὺν λαὸν, ἀπὸ τὸ κάστρον καὶ Λησσού, μανθάνοντες καὶ ἐκειγῶν τὴν διάσιν καὶ συμφορὰν, καὶ χαλασμὸν, καὶ πλάκωσιν ἀθρώπων, οἱ δόποιοι ἐλιτάνευσιν μὲ τὸν ἐπίσκοπον τὸν Μεταξᾶ μὲ πολλοὺς ἱερεῖς καὶ διακόνους· Ήτον τότε προδηδόρος δὲ ἐκλημπρότατος Ἀνδρέας Ιατικιέρος, καὶ ἦτον βραχεμένος εἰς τὸ ποδάρι ἀπὸ δύο σεισμῶν. Καὶ συντροφιασμένος μὲ τὸν λαὸν αὐτὸν πήγαμεν εἰς τὸ Ἀργοστόλι, καὶ ἔκει τὸν ἴδιον εὑρίσκαμεν χλασμὸν. 'Ο δὲ σεισμὸς δὲν ἀπέλειπα ποτέ πότι τὸν δόποιον λαὸν ἀπέρασεν εἰς τὸ Λησσοῦ, δόποι δὲ τοῦ ἴδιον ἦτον καὶ ἔκει. Καὶ γυρίζοντες ἐκεῖθεν, ἀλιθανεὶς εἰς τὴν Λησσού καὶ ἐπερδιαβάσαμεν τοὺς τόπους καὶ τοὺς γκορεμητηριάνες ἐκκλησίας. Καὶ ἀπὸ ἐκεῖθεν περάσαμεν ταῖς Ἀμυαῖς ἀπὸ τὸ περιγάλι, καὶ ἦλκαμεν τὴν κοσμίαν, καὶ φθάνοντες ἀπάνω ἀπὸ τὰ είσοδα εἰς τὴν στράταν τοῦ Κάστρου, ἐζαγκασάμεν εἰς διέγον, καὶ ἔγεινεν τοιούτης λογῆς σιρμὸς; μελός, δόποι διτσάν τροντήν ἀκούσαμεν τὴν βοήν του ουνημένος κάτω ἀπὸ τὴν θάλασσαν, δόποι ἦτον μακράν πότι τὴν στράταν ἔως ἔνα μίδι. Καὶ τόσος ἦτον δυτὸς; καὶ πολὺς, δόποι πετυμένοι εἰς γην μᾶς ἐπέτα διώ καὶ ἔκει ἀπὸ τὴν πολλὴν του ἀνάδρασιν, ταραχὴν καὶ σάλπισιν, δόποι ἔστειν τὴν γῆν, καὶ τὴν ἀνεβοκτησίας ὁσάν να ἡθελει να τὴν βυθίσῃ. Καὶ ἀφότης; ἔκυσε, δόποι ἐκράτησεν ἔως μισὸν τοῦ πιστεύω, δεν πορέσπανεν νά καταβοῦμεν εἰς τὰ Σείστια κάτω, φοίνιτες τούς, βράχους δόποι ἐγκρομυνίζουσι ταν ἔκει τοῖς Σείσταις εἰσαὶ ἐνδυμένος ἔπει της Λαζαρίδης μου, ηγουν τον βράχησιν με ὄλατης τὰ εθερευματα, ἀπὸ δικτυότατον Πορτοκίπον τῇ; Βενετία μὲ τὴν ἐκλημποτατην Γερασίμου, ὃς αὐθαντικὴν δόποι τὴν ἔπειταν δόποιαν ἐνδυνήθηκα ἀπὸ τον καρδὸν τοῦ Γαληνοτατοῦ Ποικιλίου Φραγκισκοῦ Ἐρέτζου εἰς τοὺς αχλά μαρουτες ὁποῦ ἔγινεν δ ἀπὸ τὸν ἐκλαμπρότον Προδηδόρον Νικόλαον Ἐρέτζον δόποι ἦτον Προδηδόρος τότε τῆς Κεφαλληνίας, ουτερον ἀφότης; ἀπένειν δ εὐγενέστατος αὐθέντης Ιωάννης Τζιμέρας δόποι ε αὐτῆς ἐκκλησίας ἦτον ἐνδυμένος ἔως Λαζαρίδης του. ἀπὸ τὴν δόποιαν ἐκκλησίαν ουτερον ἀπὸ τὸν σεισμὸν ταῦτα

τῶν ἔπαθι πολλάτ; Ζημίας δὲ νὰ φροντίζω τάχα κα-
λὸν καὶ θεῖλον ἔγγον, ζητῶντας τὴν αὐθεντίας μας
στὴν Βενετίαν δικαιολογημένην χάριν ὀφελιμην καὶ
πιευματικῶν εἰς αὕτην τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας, καὶ εἰς
στερέωσιν τῶν εὑρίσκομένων εἰς αὐτὴν κουπιστήν, καὶ
ἐκκλησιαστικῶν, καθὼς τὸ ἥξεντρον ὅδοι εἰς τὸ νησὶ^ν
τῆς Κεραλληνίας, Σακό-Θου, καὶ Κορφού, καὶ αὕτῃ
ἡ Βενετία διοῦ μὲν ἐλπίδης ὡς μοῦ ἐτάχσοιν ἐκεῖ ἄρ-
χοντες καὶ αὐθέντες μερικοὶ, ἐπηγαινοργήμονοι ἀπὸ τὸν
καὶ ρὸν ἐποῦιον τοὺς πρώτους σεισμοῦ ἔως εἰς τοὺς αχμεῖ,
καὶ διὰ νὰ μὲν μακροημερεύουν μὴ ξοφλόντες με τελείως
εἰς τὴν ζήτησιν μού πάντα ἥλπιζα τὴν χρήιν, δρωμεῖ
ἔμεινεν ἀτελείωτος ἡ ὑπόθεση; τοῦ ζητήματος ὡς φα-
νηται εἰς τὸ δρφίκιον τῆς κοινότητος γραμμένον εἰς
τὴν αὐθετικὴν Κυρτζέλλαριαν, ὧστε . . . ἐσχόμενο;
εἰς τοὺς αχμαγ' μὲν ὅτι καὶ ἀν πρᾶγμα εἶχα ξένον καὶ
εδικόν μου φροτωμένον εἰς δύο καραβῖα νὰ πωληθῇ νὰ
. . . . τὰ ὅτα ξησούν χρεοφιλέτης τῶν ὑποθέσεών μου
ἥμουν, ἀπέτυχα τοῦ καὶ εἰς ὅτα .. ὠθηκε
μήν εὑρίσκοντας τίμημα ίκανὸν τῆς πουλησίας, διεῖ
τὴν δοπίαν ζημίαν εἰς ξένον τ . . . ἐμάκρυνα ἔως τὴν
σῆμερον ξέω πετρίδος.

Καὶ τέλος πάντων, ἀφότης ἐκινήσχυεν ἀπὸ τὸν
ἔνωθεν τόπον τῶν Σισσίων, οὐδὲν εἰς ταῖς Πλατί-
αις, καὶ σιμὰ στὸν ἄγιον Γεώργιον ἀπάνω στὴν οτρά-
ταν, πάλιν μέγις ἔγινεν σαιράδος μὲν βρήν καὶ αὔτοῖς,
ώστε ὅπου ἀπεριώντας ταῖς Πλαταιαῖς οὐδὲν θάψαντες
κρούσθησαν προσωπικοῖς τοῖς τούτοις οὐδὲν εἰς τὸν
Ἐλεῖον.

Καὶ ἀπὸ τὴν στενοχωρίαν μα, καὶ ἀγάνην, ἐκάμψεν μπαράκαις ὡς ἐμπορέστην διὰ ὅλην μας σκέπην, ὅμοιως καὶ εἰς ταῦτα γκρεμνησμέναις Ἐκκλησίαις, διὰ νὰ προσευχομάσθε καὶ νὰ ἀκούωμεν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ.

Τοιούτη; λαγῆς ἀπέρασε τὸν καιρὸν ἐκείνον μὲ πχι-
δευμὸν ἀπὸ τὸν Θεὸν ὅλος ὁ τόπος τῆς Κεφαλληνίας;
μὲ πλάιωσιν πολλῶν ἀνθρώπων, ἀδρῶν τε λέγω καὶ
γυναικῶν καὶ παιδίων, καὶ ἀλόγων ζῶν διαφόρων μὲ
ζημίᾳν καὶ χαλκοῦν πολλῶν ὑποστατικῶν, καὶ χαῖρον
πραγμάτων, ἀπερνόντες ὅλοι στενοχωρημένα ὅλον ἐ-
κείνον τὸν χειμῶνα, ὡστε ἐποῦ ἥλθεν ἡ ἄνοιξις, καὶ
μνοντες πάντα σειρὸν, καὶ ἀπὸ τὴν ἄνοιξιν, ἀπὸ ὀ-
λίγον ὀλίγον ἐμακρυθύμησεν ὁ Θεός, καὶ ἔπαισε τῆς
μεγάλης του ἐκείνης καὶ τοθερᾶς ὁργῆς του. Λέγουσιν
ὅτι καρβέλῳ ἀριέντες τὸν ὄρχην ἐκείνην σιμὰ στὴν Κε-
φαλληνίαν, καὶ ἔκπιες στὴν θίλασσαν τρία φαλάγγια
μὲ πολὺν τειναγμὸν καὶ στριφυγύρησιν, ὃποι ἐκινδύ-
νευσεν νὲ χαθῆ, καὶ ἔγνωρισαν τότε πῶς νὰ ἔγινε πο-
λὺν κακὸν εἰς τὸν γῆν, καθὼς τὸ ἐδηγήθηκαν εἰς
τὴν Ζάκυνθον, δόπταν ἔφθισσαν ἕκει. Βίσ το δόπιον
ηνοὶ τῆς Ζάκυνθου ἔκρηξε καὶ ἔκει, ἀμὲροὶ ὥσπερ εἰς
τὴν Κεφαλληνίαν καὶ ιθάκην. ‘Ομοίως καὶ εἰς τὰ Νη-
σόπουλα τῶν στροφάδων ἔκρηξε, καὶ ἐρράγισεν ὁ πύρ-
γος; τοῦ μοναστηρίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας, ὃποι ἐλρει-
σθη βούθεια ἀπὸ τὴν αὐθεντίαν μης. Καὶ ἔστωντας
νὰ ἔλθῃ στὴν Ζάκυνθον ὁ ἐκλαμπώτατος καὶ ἐξογύ-
τατον αὐθίζεις Ἰωάννης Καπέλου ὃποῦ ἦτον σταλμέ-
νον Ἰνκουϊζιτόρος, σύντηχος καὶ ἀβογαδόρος εἰς τὸ
Λεβάντες στὰ τρία νησία, Κορφοῦ, Κεφαλληνίαν, καὶ
Ζάκυνθον, εἰς τοὺς ἀχλάθ. Ἐποίτος ἔσταθμη Μπαϊλος
εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὸν δόπιον οἱ πχτέρες, τῶν
στροφάδων ἐπαρσακαλέσανε, καὶ ἔβαλεν ἀνθρώπων πι-

τον τῆς σύνεντικής, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰ στροφάδια,
καὶ εἶδε τὰ ὅτα ἔχειν ζετον εἰς φτιάσιν τοῦ μοναστη-
ρίου πέροντές τα ἑγγράφως, διὰ νὰ δώσῃ εἰδῆσιν δ
κνωθεῖν αὐθέντης τοῦ Γαληνοτάτου Πρινκίπου. Τὴν ὁ-
τοιαίν εἰδῆσιν ἐδόθημου ἐμένα ἀπιτροπικῶς; ὡς ἀδελφὸς
ἀπίτροπος καὶ μέτοχος τοῦ μοναστηρίου ἐτούτου. Καὶ
διάθηκα στὴν Βενετίαν εἰς τὸ ἔξοχώτατον Σενάτον,
καὶ ἐγύρευται τὰ δυοῦ ἥτον χείλαν ὃς ἐδίδετον ἡ εἰδησί-
καὶ μοῦ ἐδῶσεν ἡ αὐθεντία ξυλήν, καὶ σίδηρα, ἔγους,
τατερά, ταύλαις, μαδέρια, σιδηροδεσταῖς, καὶ κχρ-
ια, καὶ τὰ ἔφερα τοῦ μοναστηρίου. Τοῦ ὅποιου μο-
ναστηρίου ἔχω ἔως ζωῆς μου εἰς πάκτον τὸ μετόχιον
ἡς κυρίας τῆς Γοργοπάκον; εἰς Παβειλάτα μὲ τὸ πε-
ιβόλι καὶ μὲ δλα του τὰ ὑποστατικὰ, τοῦ ὅποιου
μοναστηρίου ἀφίσια ἀν ἀποθένια δλα μου τὰ βιβλία
αἱ ιερὰ καθὼς τὰ ἔχω γραμμένα ἔξι ἰδίας μον χειρὸς
ῷ αχμγ' εἰς τὴν Κεφαλληνίαν ὄπόταν ἐμίσευσα ἐκε-
εν καὶ ἥλθα εἰς τὴν Βενετίαν, ὅπου ἐζημιώθηκα. Τὰ
κνωθεῖν ἔγραψή ἀπὸ δσα ἐνθυμηθῆκα περὶ τοῦ **Σε σμοῦ**
ρίου, καὶ περικό τῶν φυσικῶν μον πραγμάτων.
Ε. Λαγκούνην τῶν Βασιλῶν, τῷ αὐτῷ μαρτίου
κατὰ τὸ παλαιόν.

ΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗΣ ΛΗΞΙΑΣ
‘Η. Α. Μ. διεριχθώντας την αρχική θέση της στην Ελλάδα, εύηρε στή-
η νὰ παραιτήσῃ τὴν πρωτεύουσαν καὶ νὰ ἔλθῃ
ρός ἐπίσκεψιν ἡμῶν.

Πραγματικῶς τὴν τετάρτην τῆς προπαρελθούσης ἐβδομάδοι Φεβρ. ἀνεγώρησεν ἐξ Ἀθηνῶν ἀ τοῦ ἀτμοδρόμουνος φθάσας εἰς τὸν λιμένα τὴν προεστεκένη 3 ἡμέραι τον πωμάν.

